

vendigt, at de oplysninger, som politiet tilvejebringer, ikke kommer til den mistænkte kundskab i utide, således at han kan indrette sin forklaring efter den viden. Opklaringen af straffesager kunne modvirkes, dersom forsvareren straks lod det kendskab til politiets materiale, som disse regler åbner ham adgang til, gå videre til sigtede. Dette gælder ikke mindst sager, hvor sigtede benytter sig af sin ret til at nægte at udtale sig til politiet. I visse sager kan også hensynet til statens sikkerhed føre til, at forsvareren ikke kan få del i den samme viden, som politiet har.

Den foreslåede udvidede adgang til aktindsigt og deltagelse i bevisoptagelse på efterforskningsstadiet må afbalanceres med disse hensyn. Udvalget foreslår derfor i § 745, stk. 4, at reglerne om aktindsigt og adgang til at overvære udenretlige efterforskningskridt, som kan formodes at ville finde anvendelse som bevis, skal kunne fraviges, hvis hensynet til statens sikkerhed, til sagens opklaring eller til trediemand – f. eks. en anmelder – gør det påkrævet, eller at der skal kunne gives forsvareren pålæg om ikke at videregive de oplysninger, han herved er blevet bekendt med.

Udvalget er opmærksom på, at nogle forsvarere måske ikke ønsker på efterforskningsstadiet at modtage oplysninger, som ikke straks kan videregives til sigtede eller andre. Inden sådanne oplysninger afgives til forsvareren, bør det derfor tilkendegives ham, at han kun kan få dem med pålæg om indtil videre ikke at videregive dem, således at forsvareren kan tage stilling til, om han under disse omstændigheder slet ikke ønsker at modtage oplysningerne eller først ønsker spørgsmålet om pålægets betimelighed afgjort af retten.

Justitsministeriet kan tiltræde udvalgets grundelse for den foreslåede bestemmelse. Som nævnt i de almindelige bemærkninger bør der imidlertid udvises betydelig tilbageholdenhed med anvendelsen af disse undtagelsesbestemmelser. For at understrege dette foreslås det, at disse indskrænkninger i forsvarerens rettigheder kun skal kunne anvendes, når de nævnte hensyn *undtagelsesvis* gør det påkrævet.

Til § 748.

Udvalget har foreslået, at underretning ikke skal gives sigtede og forsvareren om retsmøder, der afholdes med henblik på at opnå rettens forudgående kendelse om foretagelse af særlige foranstaltninger (anholdelse, ransagning, telefonaflytning m. v.). Udvalget anfører, at de pågældende foranstaltninger ofte vil være uden værdi, hvis sigtede i forvejen er bekendt med deres foreta-

gelse, og derfor må underretning af ham undlades. Sædvanligvis vil der ikke være nogen forsvarer på det tidspunkt, hvor der er tale om at indhente forudgående retskendelse vedrørende de nævnte foranstaltninger. Der kan imidlertid være en valgt forsvarer, ligesom der vil være beskikket forsvarere i arrestantsager. Hvis der blev givet underretning til forsvareren, måtte politiet samtidig give ham pålæg om ikke at underrette sin klient. Herved ville forsvareren efter udvalgets opfattelse blive stillet i en loyalitetskonflikt, som kunne skade forholdet til klienten, og som forsvareren næppe ville finde ønskelig. Udvalget foreslår derfor, at også underretning til forsvareren undlades.

Justitsministeriet kan i det væsentlige tiltræde udvalgets forslag. For så vidt angår spørgsmålet om underretning til forsvareren om de nævnte retsskridt finder justitsministeriet det dog rettest, at forsvareren som udgangspunkt underrettes om retsmødets afholdelse og har adgang til at overvære det. En hertil sigtende bestemmelse er foreslået indsat som stk. 2. Hvis hensynet til statens sikkerhed, sagens opklaring eller trediemand undtagelsesvis gør det påkrævet, skal der dog kunne gøres undtagelse fra reglen. Afgørelsen om at udelukke forsvareren fra retsmødet træffes af retten efter politiets begæring. Har forsvareren overværet retsmødet, må han kun med rettens samtykke videregive oplysninger, han har modtaget under mødet, jfr. princippet i de tilsvarende bestemmelser i § 745, stk. 4.

Til § 749.

Den foreslåede bestemmelse, der svarer til udvalgets forslag, samler de gældende bestemmelser om, hvilke myndigheder der kan bestemme, at en anmeldelse skal henlægges eller en indledt efterforskning sluttet, samt om hvilken fremgangsmåde der skal anvendes herved, herunder om den overordnede anklagemyndigheds omgørelsesadgang. Det er i stk. 3 præciseret at ikke alene anmelderen men også sigtede skal have underretning om denne omgørelsesadgang.

Til § 751.

Efter forslaget til § 751, stk. 2, skal der gives den afhørte mulighed for at gøre sig bekendt med gengivelse af den forklaring, har har afgivet til politirapporten. Endvidere skal den afhørtes eventuelle rettelser og tilføjelser medtages.

I praksis anmodes den afhørte undertiden om at underskrive sin forklaring, således som denne er gengivet i rapporten. Advokatrådet har i sin udtalelse anført, at politiet bør oplyse afhørte om, at